

ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) fremsatte, svare ham: Ja, den af Kommissarierne i Likvidationskommissionen trafne Bestemmelse er endelig og kan ikke omgøres.

Andreasen: Jeg skal blot sige til det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), at det er ikke rigtigt, at de Herrer ofre Penge af deres Pung paa den Sag i den Forstand, at de ikke faa deres Rejseudgifter dækkede. Loven om Kommissarier, som der henvises til her, kræver virkelig ikke, at man ved et saadant offentligt Hverv skal ofre det hele af sin egen Pung, det tager det ærede Medlem fejl i. At der ikke er fastsat nogen Løn i Loven, ved jeg meget vel. Men i øvrigt har den Side af Sagen ikke været til Behandling i Udvalget, saa derom kunde jeg intet vide.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde stemplet de to andre Medlemmer af Komiteen som uærlige Mænd. Det har jeg ikke gjort. (Modsigelse). Nej, det har jeg ikke! Rigsdagstidenden skal nok vise, at jeg ikke har stemplet dem som uærlige Mænd. Jeg har kun hævdet, hvad Offentligheden skal give mig Ret i, at Højesterets sagfører Arntzen er inhabil som Dommer i Sagen mellem Den sjællandske Bondestands Sparekasse og Privatbanken, og det ærede Medlem fra Skelskør kan være sikker paa, at det kan den Befolkning, som er interesseret her, ogsaa godt forstaa. Det, jeg har bebrejdet det ærede Medlem, er, at han ikke har gjort sig klart, at med de to Kavalerer ved sin Side fik han ikke noget ud af den Sag.

Formanden: Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som ikke kan passere.

Andreasen: Jeg brugte et meget fint Udtryk, som anvendes ved Hoffet.

Formanden: I den Forbindelse, det blev brugt, og saaledes som det blev sagt, kan det ikke siges at være en passende Betegnelse.

Andreasen: Men i øvrigt har det ærede Medlem fra Skelskør udtalt til sit eget Partis Blad i Slagelse, at han var villig til at gaa paa Forlig, naar man blot kunde faa 400,000 Kr. mere. Det er en Anskuelse, han har gjort gældende i Likvidationskommissionen — derom føler jeg mig overbevist — længe før Afstemningen fandt Sted, og naar det ærede Medlem

var villig til at slaa en Handel af for disse lumpne 400,000 Kr., vidner det alt for godt om, at han paa Forhaand har svigtet de Interesser, han skulde varetage. Her skulde der ikke være Tale om, om man kunde faa nogle faa Hundrede Tusind Kroner mere eller mindre, her skulde der være Tale om, hvad de bedragne Mennesker med Rette kunne kræve: at Privatbanken drages til Ansvar fuldt ud for sin ganske utilbørlige Handlemaade.

R. Andersen: Det ærede Medlem hævder nu, at Arbejdet ikke var gratis, for man havde Lov til at faa sine Rejseudgifter godtgjorte. Ja, det kan gerne være, at vi have Ret til at faa vore Rejseudgifter godtgjorte, det staar nu for Resten ingen Steder skrevet, saa det afhænger af os selv. Men selv om vi kunne faa vore Rejseudgifter godtgjorte, er det vel ikke en Betaling: at faa de udlagte Penge.

Det ærede Medlems sidste Bemærkning skal jeg ikke svare paa. Jeg hørte ikke rigtig, hvad det var for 400 Kr., han snakkede om. (Afbrydelse af *Berntsen*). Naa, at jeg vilde være gaaet paa Forlig, hvis jeg havde faaet 400,000 Kr. mere. Jeg gjorde netop før gældende, at jeg vilde gaa med til et Forlig, naar det var af en saadan Natur, at jeg mente, der var nogen Rimelighed i det. Vi maatte ogsaa tage Hensyn til Smør-Eksportforeningens Stilling til hele Sagen og alle de Ulykker, som vilde flyde af, om vi skulde have Proces med den, hvilket vi nemlig skulde, hvis det ikke kom til Forlig. Derfor kunde jeg have tænkt mig et Forlig, men jeg syntes, at det, vi fik, var for lidt.

Andreasen: Jeg vil ikke strides med det ærede Medlem om Rejsegodtgørelsen. Det er i Virkeligheden kun Smaating i Sammenligning med, hvad Sagen her drejer sig om. Man har ofte hørt, hvorledes Sagførere optræde ved Behandlingen af Boer: Naar der er nogle Tusinde Kroner, som Kreditorerne vente skulle komme dem til gode, sidde Sagføreren og Administratoren og spise det hele op. Paa den Maade skulde det ikke gerne gaa i en saadan Sag, at Omkostningerne i Virkeligheden sluge alle de Penge, der skulde komme de skadelidte til gode.

Naar det ærede Medlem siger, at han vilde gaa paa Forlig, naar han kunde faa de 400,000 Kr. mere, ønsker jeg at understrege dette, for det viser, at han har svigtet paa Forhaand. Naar han erklærer